

Ezechiël, Jezus, twee profeten, twee boodschappers van een droom, die geïnspireerd is door God. Een droom die ze vertolken naar de mensen. Hoe komen die mensen luisteren? Ezechiël gaat naar een opstandig volk. Het is zeer de vraag of ze zin hebben om te luisteren? Opstandig: Wat heeft hij nou weer te vertellen.....

Jezus gaat naar zijn vaderstad. De verhalen hebben rondgezoemd: Die Jezus, die zoon van de timmerman, je kent hem nog wel. En nu staat hij opeens in de synagoge en komt ons van alles vertellen. En hij schijnt ook wonderen te doen. Nou ja...

Tegenwoordig, heten wij een missionaire kerk, we zijn bezig met een synodaal proces. Dat betekent dat we naar elkaar moeten luisteren. Dat we proberen open te staan voor anderen. Dat we proberen onze dromen door te geven.

Want: waar een mens alleen droomt, is het maar een droom, waar velen dezelfde droom hebben is het 't begin van een nieuwe werkelijkheid.

Wat is uw droom, welke droom zou u willen delen?

Een van mijn dromen is: dat iedereen zich kan thuisvoelen in de kerk, in het huis van God. Degene die het liefst uren in aanbidding zit. Degene die een zuiver rationeel mens is. Degene die traditioneel is. Degene die stug vasthoudt aan een nieuw stramien. Degene die denkt: hier kan ik niks mee! En degene die het gevoel heeft: hier voel ik me thuis. Dat iedereen het gevoel mag hebben, samen kerk te zijn.

Die ruimte voor ieder, om te kunnen belijden op de eigen manier, het begrip dat een ander anders is en anders mag zijn. Dat is mijn droom.

Hoe luisteren wij? Hoe luisteren we in familierelaties? Hoe luisteren we naar de mensen om ons heen. We kennen elkaar toch? Hij gedraagt zich altijd zo. Haar mening ken ik wel. Hoe kijken we naar elkaar? We weten heel goed wat we vinden, en ook wat we van de ander vinden. Hoe luisteren we dan?

Het is grappig om te zien hoe anders kleine kinderen luisteren, ze luisteren met hun ogen: die ogen staan wijd open, ze zoeken, ze kijken om te ontdekken, om te leren, om te weten, wie is dat? Is het u wel eens opgevallen: als je terugkijkt, merkt het kind dat en dan zoekt het contact.

Ik zoek lang niet altijd contact, dikwijls denk ik te weten, wat die ander denkt of hoe die ander zal reageren. En doordat ik die houding heb, sta ik niet open voor contact, voor werkelijke interesse, voor luisterbereidheid.

Jezus, kon in zijn vaderstad geen enkel wonder doen, men was niet bereid te luisteren. Door gebrek aan vertrouwen, konden de wonderen niet plaats vinden. Gelooft u in wonderen?

Ik denk dat als we werkelijk open staan voor God, onbevooroordeeld luisteren en kijken, dat we dan in elke situatie wonderen ontdekken.

Ik sluit af met een bekend gebed: "Wek mijn zachtheid weer. Geef mij terug de ogen van een kind. Dat ik zie wat is. En mij toevertrouw. En het licht niet haat."